

pomoč. Nordenskjöld pa pravi, da so bili najbrže ti glasovi klici kitolovcev.

Tudi Payer méni, da ni verjetno, da bi bil Andree klical takrat na pomoč, ter omenja še dve nevarnosti, ki pretita Andreeju. Hoja po snegu in ledu ni samo silno težavna in nevarna, ampak mnogokrat celo brezuspešna. Človek ne pride namreč naprej, ampak včasih vkljub velikemu naporu — nazaj. Payer pravi: „Leta 1827. se je Parry trudil poleg Grenlandije po ledu priti naprej, pa se je le nazaj pomikal, ker je led hitreje plaval naspoti, kot je Parry hodil po ledu naprej. Jednako se je godilo meni, ko sem z Weyprechtom 1. 1874. zapustil zamrznjeno ladijo „Tegetthoffa“.“

Če je Andreeju pošla hrana, nima ob drugem živeti kakor ob lovu in ribištvu; ni verjetno, da bi mu prišle v roke zaloge živeža, ki leže na več krajih pripravljene za njegovo ekspedicijo. Moral bo torej uživati surovo meso. Ali si bo pa mogel ob surovi mesni hrani ohraniti zdravje in moči, ki so potrebne za tako pot? Vsi, ki so popotovali po severnih krajih, pravijo namreč, da vsakdo, ki živi ob mesu brez kruha, hitro onemore in postane nezmožen za potovanje.

Ker se svet toliko zanima za Andreejevo usodo, odposlala je norveška vlada na državne stroške rešilno ekspedicijo proti Spitzbergiji. Srečno je dospela z ladijo do otoka Daumand. Tu so se usidrali, moštvo pa je potovalo na čolnu in na saneh proti Spitzbergiji. Po bližnjem čez in čez zamrznjenem

fjordu, iz katerega so se slišali omenjeni klici na pomoč, so se peljali kaki dve uri daleč po saneh med ledenimi bregovi globoko v dolino, klicali so, piskali in trobili, a nihče jim ni odgovoril. Prepričali so se, da ondi ni žive duše, ki bi čakala rešitve, in so se vrnili domov.

Prešlo zimo se je osnovala druga rešilna ekspedicija. Dne 20. malega travna t. l. je odrinila iz Stockholma proti vshodni Sibiriji. Literat I. Stahling je nje vodja. Tovariša sta mu botanik Nielson in inženir Hans Fränkel, brat onega Knuta, ki je šel z Andreejem.

Ta ekspedicija si je izvolila izliv reke Lene v ledeno morje za središče svojega preiskovanja. Če v bližnjem okrožju ne zvedó nič gotovega, se napotijo med novosibirsko otočje, in sicer na otok „Kotjelnoj“, da tam kaj pozvedó. Če je zanesel balon Andreeja na severne kraje vshodne Sibirije, šel je najbrže na otok „Kotjelnoj“, posebno če mu je zmanjkalo hrane, ker vé, da je 1. 1893. baron Toll ondi založil precej hrane za Nanse nove tovariše.

Še druge ekspedicije bodo iskale Andreejevih sledov na Spitzbergiji, na Franc Jožefovi deželi, na Grenlandiji in poleg mej ledenih pobožij severne Amerike. Omikani Evropci, kupčijski podjetniki, kitolovci, Indijani in celo Eskimovci si bodo skupno prizadevali, da rešijo, če Bog dá, Andreeja in njegove tovariše.

Književnost.

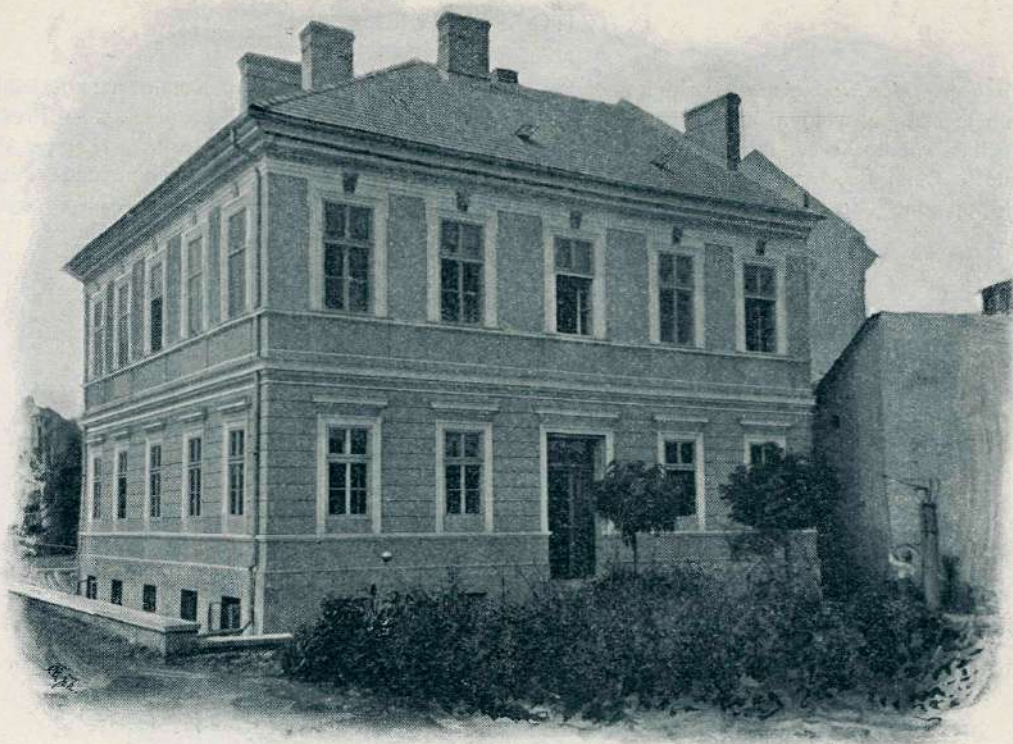
Slovenska književnost.

Povodom petdesetletnice vladanja Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. so izšle tri jubilejske mladinske knjižice:

1. *Zlati jubilej preljubega cesarja Franca Jožefa I.*, 1848—1898, ki ljubi in vodi svoje narode kot pravi oče že petdeset let. Slavnostni spis za jubilejsko leto 1898. Sestavil Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Založil Janez Giontini v Ljub-

ljani. Tisk J. Steinbrennerja v Vimperku. Mali 8°. Str. 63. Cena 30 kr., po pošti 33 kr. — Knjižica se priporoča zlasti z lepo obliko in s slikami iz cesarjevega življenja. Najprej popisuje cesarjevo vladanje in nazadnje pripoveduje 20 prav mičnih malih dogodbic iz njegovega življenja. Škoda, da je ostalo precej tiskovnih pomot v tako lični knjižici.

2. *Franc Jožef I.*, cesar avstrijski. V spomin 50-letnice Njegove vlade spisal slovenski mladini Fr. Hubad, c. kr. gimnazijski profesor. V Ljub-

Gospodinjska šola c. kr. kmetijske družbe. (Glavni vhod.)

ljani. 1898. (Knjižnice sv. Cirila in Metoda XII. zv.) Str. 72. — Zanimivo, preprosto pripovedovanje gospoda pisatelja bo pri bolj odrastli mladini vzbudilo gorko patrijotično čustvo.

Naš cesar Fran Josip I. Povodom petdesetletnice njegovega vladarstva spisal T o m o Z u p a n. Ljubljana, 1898. Samozaložba. Tiskala Katoliška Tiskarna. Mali 8°. Str. 64. — Ta jako bogato ilustrovaná knjižica — našli smo 28 podob —, spisana v čistem in elegantnem jeziku, je za manjšo mladino prav lep in primeren dar.

Slavnosten spis je tudi knjižica:

Andrej baron Čehovin, slavní junak slovenski. Spisal J a n k o L e b a n, nadučitelj na Trebeljnm pri Mokronogu. V Ljubljani. Izdala in založila „Družba sv. Cirila in Metoda“. 1898. (Knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda XIII. zvezek.) Mali 8°. Str. 39. S štirimi podobami. — Tudi ta knjižica, ki z domoljubno vnemo popisuje življenje stotnika Čhovina (roj. 26. vel. srpana l. 1810., umrl 10. kimovca l. 1855.) je šolski mladini zeló prikladna.

Vse te knjižice, ki jih je izdala družba sv. Cirila in Metoda, prav živo priporočamo, da se z obilnim razpečavanjem pomore naši vrli družbi.

Gospodinjska šola: Veža.